

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Luďkem Pilným ve věci

žalobce:

██████████ P. F. ██████████ nar. ██████████
bytem ██████████
zastoupeného Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem
sídlem Kadaňská 3550, Chomutov

proti

žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO
69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2

o zaplacení 30 000 000,- Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 80 000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně z částky 80 000,- Kč od 2.12.2020 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba se v části, ve které se žalobce domáhal, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 29 920 000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně z částky 29 920 000,- Kč od 2.12.2020 do zaplacení, zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 32 893,- Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal náhrady nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním žalobce vedeným převážně u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. ██████████ Žalobce byl obžalován pro spáchání trestného činu porušování povinnosti při

správě cizího majetku dle § 255a odst. 1, 2 tr. zákona, pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a dražbě dle § 128a odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákona a trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona, tedy pro trestné činy za které bylo možno uložit souhrnný trest odnětí svobody v trvání až osm let. V rámci trestního řízení vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. [REDAKCE] a následně před Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE] bylo ve věci žalobce rozhodnuto rozsudkem ze dne 2.3.2017, č.j. [REDAKCE] že se žalobce dle ust. § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby. Proti tomuto rozhodnutí bylo státním zástupcem podáno odvolání, o němž rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem svým usnesením ze dne 2.12.2019, č.j. [REDAKCE] s tím, že odvolání nebyla přiznána důvodnost. Věc byla pravomocně ukončena dne 2.12.2019. Žalobce byl na vrcholu svého života v prestižním postavení vystaven represí Policie ČR a státního zastupitelství na objednávku zvenčí zcela nedůvodně, když povědomí okolí žalobce, který žil společenským životem bylo narušeno nezhojitelným způsobem. Výsledek řízení nebyl veřejnosti dán řádně dosud na vědomí, což považuje žalobce za chybné, když i předsedkyně senátu v rámci veřejného zasedání o odvolání intervenujícímu státnímu zástupci dala podnět k prověření zjevné trestné činnosti vyšetřujícího policisty, jeho nadřízených, dozorců a dohledových státních zástupců, senátora Senátu parlamentu ČR, dvou náměstků ministrů a znaleckého ústavu, či ústavů. Do dnešní doby nebylo žádným způsobem dáno žalobci na vědomí, jak prověření probíhá či jestli vůbec bylo zahájeno. Žalobce uplatňuje náhradu nemajetkové újmy v intencích ust. § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. v platném znění v částce 30 000 000,- Kč, neboť tento mimořádný případ je dle žalobce srovnatelný s justiční vraždou Milady Horákové. Následky způsobené trestním řízením spočívají v morálním narušení osobnosti v době trestního stíhání a narušení soukromé, rodinné, pracovní a dalších sfér života žalobce. Žalobce uplatnil svůj nárok u žalované žádostí ze dne 29.5.2020. Žalovaná do dne podání žaloby o nároku nerozhodla.

2. Žalovaná nárok neuznala, a to ani částečně. Učinila nespornou skutečnost, že žalobce u ní přípisem doručeným žalované dne 29.5.2020 uplatnil prostřednictvím svého právního zástupce nárok na poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu, který vyčíslil ve výši 30 000 000,- Kč. Důvod nároku spatřoval žalobce v nezákonném rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná uplatněný nárok v rámci mimosoudního projednání posoudila tak, že v daném případě došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a poskytla žalobci zadostiučinění ve formě konstatování vydání nezákonného rozhodnutí a žalobci se omluvila. Toto konstatování a omluva se vzhledem ke stavu věci jeví žalované jako dostatečné. Nemajetková újma musí být žalobcem tvrzena s konkrétními následky a dostatečně prokázána, což v tomto případě žalovaná v rámci předběžného projednání neshledala. Žalobce se ve své žádosti dle žalované pouze obecně vyjadřoval ve smyslu vzniku nemajetkové újmy a zásahu do jeho osobního života. Ohledně zájmu sdělovacích prostředků žalobce ničeho neuváděl, žádná konkrétní tvrzení o medializaci věci v rámci předběžného projednání nepředložil. Náhrada nemajetkové újmy za délku řízení je předmětem řízení u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE]. Z tohoto důvodu má žalovaná za to, že k délce řízení nelze při hodnocení intenzity nemajetkové újmy vzniklé v důsledku nezákonného trestního stíhání vůbec přihlížet.
3. Soud provedl dokazování listinnými důkazy a výslechy svědků, ze kterých má za prokázané následující skutečnosti. Ze spisu Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE] bylo zjištěno následující. Spis má celkem 65 svazků. Usnesením o zahájení trestního stíhání pěti spoluobviněných včetně žalobce ze dne 23.5.2013 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255a odst. 1, 2 písm. b) trestního zákona. Dne 29.5.2013 byla podána žádost o vyhlášení celostátního pátrání po osobě [REDAKCE] T [REDAKCE] I [REDAKCE]. Následně dne 18.6.2013 bylo celostátní pátrání odvoláno. Dne 21.6.2013 bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání pěti obviněných mimo jiné žalobce pro trestní čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona

spáchaného ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona a trestného činu pletichy při veřejné soutěži a dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákona spáchaného ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona, kterého se měli dopustit. Poté byly obviněnými podávány stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání (dne 3.7.2013, 10.7.2013), které následně v průběhu měsíce července 2013 doplňovali. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství dne 26.7.2013 zamítl stížnosti spoluobviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání. V červenci a září 2013 probíhaly výslechy obviněných. Ve svazku II spisu kde jsou od čl. 337 do 731 založeny listinné důkazy. Ve svazku III jsou podání vysvětlení od čl. 732 do čl. 1202 a listinné důkazy. Svazek IV obsahuje opět listinné důkazy od čl. 1203 do čl. 1370. Svazek V od čl. 1371 do čl. 1815 obsahuje zápisy z jednání představenstva [redacted] založeny. Svazek VI jsou založeny expertní poradenství plus podání nabídek [redacted] [redacted] od čl. 1816 do čl. 2084. Svazek VII obsahuje opět expertní poradenství od čl. 2085 do čl. 2574, stejně tak i svazek č. VIII, od čl. 2575 do čl. 3029 založeny listinné důkazy. Svazek č. IX obsahuje opět expertní poradenství, listinné důkazy od čl. 3030 do čl. 3607. Dále listinné důkazy obsahuje i svazek X od čl. 3608 do čl. 3816 a svazek XI od čl. 3817 do čl. 4096. Svazek XII obsahuje protokol o vydání věci ze dne 14.6.2011, usnesení o vrácení věci ze dne 19.11.2013, protokol o vrácení věci ze dne 19.12.2013, protokol o vydání věci ze dne 28.3.2011, z listopadu 2013 usnesení o vrácení věci, včetně předávacích protokolů, stížnost proti usnesení o vrácení věci od obviněného [redacted] M [redacted] R [redacted] listopadu 2013 a stížnost [redacted] T [redacted] I [redacted] které byly zamítnuty dne 5.12.2013, protokoly o vrácení věci z května 2013 a rovněž založeny listinné důkazy. Svazek XIII obsahuje listinné důkazy od čl. 4527 do čl. 4820. Ve svazku XIV jsou založeny vyjádření a listinné důkazy, elektronická komunikace od čl. 4821 do čl. 5241. Svazek XV obsahuje opět listinné důkazy od čl. 5242 do čl. 5579. Svazek XVI obsahuje listinné důkazy od čl. 5580 do čl. 5994. Svazek XVII obsahuje listinné důkazy od čl. 5995 do čl. 6293. Svazek XVIII také obsahuje listinné důkazy. Ve svazku XIX jsou listinné důkazy, a to technická specifikace nabídek čl. 6524 až 7127. Svazek XX obsahuje listinné důkazy od čl. 7128 do čl. 7227. Ve svazku XXI je opatření o přibrání znalce ze dne 15.3.2011, znalecký posudek od čl. 7228 do čl. 7635, který pokračuje i ve svazku XXII od čl. 7646 do čl. 7967. Ve svazku XXIII je příloha části třetí znaleckého posudku, dále opatření o přibrání znalce znaleckého ústavu ze dne 19.12.2012 a znalecký posudek znaleckého ústavu končí na čl. 8310. Svazek XXIV obsahuje zprávu o mimořádném auditu, o auditu systému o provedení dohodnutých postupů k expertní analýze přístrojů založeny na čl. 8311 až 8508. Svazek XXV obsahuje protokoly o vydání věci z roku 2011 a protokoly o vrácení věci z prosince 2013. Svazek XXVI obsahuje úřední záznamy ze šetření nemocnice [redacted] úřední záznamy z jednání z roku 2012, úřední záznamy o podaném vysvětlení od čl. 8686 do čl. 8898. Svazek XXVII obsahuje úřední záznamy o podaném vysvětlení od čl. 8899 do čl. 9092. Svazek XXVIII obsahuje úřední záznamy o podaném vysvětlení od čl. 9093 do čl. 9328. Svazek XXIX – založeny listinné důkazy od čl. 9329 do čl. 9622. Svazek XXX obsahuje listinné důkazy od čl. 9623 do čl. 9879. Stejně tak i Svazek XXXI – od čl. 9880 do čl. 10137, svazek XXXII – od čl. 10138 do čl. 10334. Rovněž svazek XXXIII obsahuje listinné důkazy od čl. 10335 do čl. 10619. Svazek XXXIV obsahuje listinné důkazy od čl. 10620 do čl. 10888, svazek XXXV obsahuje listinné důkazy od čl. 10889 do čl. 11121, svazek XXXVI obsahuje listinné důkazy od čl. 11122 do čl. 11468, svazek XXXVII obsahuje listinné důkazy od čl. 11469 do čl. 11829, svazek XXXVIII obsahuje listinné důkazy od čl. 11830 do čl. 12155, svazek XXXIX obsahuje listinné důkazy od čl. 12156 do čl. 12457, svazek XL - obsahuje listinné důkazy od čl. 12458 do čl. 12764, svazek XLI obsahuje listinné důkazy od čl. 12765 do čl. 13028, svazek XLII obsahuje listinné důkazy od čl. 13029 do čl. 13300, svazek XLIII obsahuje listinné důkazy od čl. 13301 do čl. 13570, svazek XLIV obsahuje listinné důkazy od čl. 13571 do čl. 13734, svazek XLV obsahuje listinné důkazy od čl. 13735 do čl. 14024, svazek XLVII obsahuje listinné důkazy od čl. 14311 do čl. 14548, svazek XLVIII - obsahuje listinné důkazy od čl. 14549 do čl. 14992, svazek XLIX obsahuje listinné důkazy od čl. 14993 do čl. 15476, svazek L obsahuje listinné důkazy od čl. 15477 do čl. 15649, svazek LI obsahuje

listinné důkazy od čl. 15650 do čl. 16115, svazek LII obsahuje listinné důkazy od čl. 16116 do čl. 16300, svazek LIV obsahuje listinné důkazy od čl. 16477 do čl. 16810, svazek LV obsahuje listinné důkazy od čl. 16811, svazek LVI obsahuje listinné důkazy do čl. 17649, svazek LVII obsahuje listinné důkazy od čl. 17650 do čl. 17809, svazek LVIII obsahuje listinné důkazy od čl. 17810 do 18036, svazek LIX obsahuje listinné důkazy od čl. 18037 do čl. 18268, svazek LX obsahuje listinné důkazy od čl. 18269 do čl. 18564, svazek LXI obsahuje listinné důkazy od čl. 18565 do čl. 18713, svazek LXII obsahuje listinné důkazy od čl. 18714 do čl. 18944, svazek LXIII obsahuje listinné důkazy od čl. 18945 do čl. 19278, svazek LXIV obsahuje listinné důkazy od čl. 19279 do čl. 19643. Svazek LXV obsahuje vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis ze dne 27.12.2013, výpis z evidence přestupků, co se týká žalobce ke dni 4.12.2013, není vedeno přestupkové řízení, opis evidence rejstříku trestů žalobce ke dni 3.12.2013, nejsou žádné informace o odsouzení dotyčné osoby, záznam o prostudování spisu, co se týče žalobce ze dne 24.1.2014, ukončení vyšetřování. Dne 14.2.2014 byl podán návrh na podání obžaloby proti žalobci a dalším čtyřem spoluobviněným. Dne 27.2.2014 byla podána obžaloba v rozsahu 35 stran, dne 16.9.2014 rozhoduje Krajský soud v Ústí nad Labem o návrhu Okresního soudu v Ústí nad Labem na odnětí trestní věci a přikázání jinému soudu tak, že tento návrh se zamítá. Ve věci bylo nařízeno hlavní líčení na dny 17.9., 18.9., 22.9., 24.9., 25.9. a 30.9.2015, předvolání svědci na den 22.9.2015, 7 svědků na den 24.9.2015, 7 svědků na 25.9.2015, 4 svědci na den 30.9.2015. Právní zástupce žalobce žádá o přeložení termínu nařízených hlavních líčení z důvodu kolize. Dále je ve spise opis z evidence rejstříku trestů ke dni 16.9.2015, žalobce bez záznamu. Hlavní líčení se konalo dne 17.9.2015, žalobce byl přítomen osobně, dále dne 22.9.2015, žalobce byl přítomen osobně, dne 24.9.2015, žalobce byl přítomen osobně, dne 25.9.2015 žalobce byl přítomen osobně, dne 30.9.2015, žalobce byl přítomen osobně, dne 24.11.2015 žalobce byl přítomen osobně, dne 26.1.2016 žalobce byl přítomen osobně, přerušeno do 4.2.2016, žalobce byl přítomen osobně dne 4.2.2016, přerušeno do 11.2.2016, žalobce byl přítomen osobně, další hlavní líčení dne 18.2.2016, žalobce byl přítomen osobně, opět slyšení svědci, hlavní líčení dne 25.2.2016, žalobce byl omluven, nebyl přítomen, slyšení svědci, přerušeno do 10.3.2016, žalobce byl přítomen osobně, slyšení svědci, odročeno na den 17.3.2016, žalobce byl přítomen osobně, slyšen znalec, další hlavní líčení dne 24.3.2016, výslechy znalců, listinné důkazy, žalobce osobně, za účelem předvolání dalších svědků hlavní líčení dne 31.5.2016 a 7.6.2016, dne 31.5.2016 voláno 12 svědků a na 7.6.2016 volán znalecký ústav, dne 31.5.2016 proběhlo, žalobce byl přítomen osobně, zrušeno hlavní líčení dne 7.6.2016, další hlavní líčení dne 23.8.2016, opět volání svědci, dále hlavní líčení nařízeno na den 14.10.2016 a 14.11.2016, volání svědci, proběhlo dne 14.10.2016 a 4.1.2017, odročeno na den 7.2.2017, 9.2.2017 a 17.2.2017. Dne 17.2.2017 hlavní líčení proběhlo, stejně tak 7.2.2017, žalobce byl přítomen osobně, další hlavní líčení dne 2.3.2017, žalobce byl přítomen osobně, byl vyhlášen rozsudek, kdy žalobce byl zproštěn obžaloby pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákona a pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin pletichy při veřejné soutěži a dražbě podle § 128a odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákona a trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona, dle § 226 písm. b) trestního řádu. Rozsudek byl v rozsahu 81 stran. Podáno odvolání okresním státním zastupitelstvím dne 5.12.2017, doplněno dne 22.12.2017, spis byl předložen Krajskému soudu v Ústí nad Labem 25.1.2018, který nařídil veřejné zasedání na 2. a 3.12.2019, kdy 2.12.2019 rozhodl, že se rozsudek zrušuje ve výroku o náhradě majetkové škody ohledně všech obžalovaných, s právní mocí dne 2.12.2019.

4. Z výslechu svědka [REDAKCE] E [REDAKCE] R [REDAKCE] bylo soudem zjištěno, že v září 2013 skončil svědek v [REDAKCE] kde žalobce dělal svědkovi [REDAKCE] náměstka. Znal ho již z Krajského úřadu Ústí nad Labem, kdy byl členem představenstva v letech 2007, 2008. Znal ho jako ekonoma, profesionála, který na [REDAKCE] úřadě [REDAKCE] působil dlouho. Svědek tehdy sháněl na pozici [REDAKCE] náměstka člověka, takže žalobce nějakou dobu přesvědčoval a ten poté nastoupil. Dělal všechno podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

U všech rozhodnutí, která dělali na představenstvu, byl vždy minimálně jeden právník, takže svědek ani žalobce žádnou pochybnost nemohl mít. Žalobce měl tehdy dle svědka ještě nějakou těžkou zdravotní komplikaci s mladším synem, který měl [REDAKCE] a nevědělo se, jak to dopadne. Žalobce si dle svědka spíš myslel, že to dopadne špatně. Dle svědka toho bylo na žalobce tehdy tolik, že se spíš věnoval tomu synovi, protože jednou svědkovi říkal, že neví, jestli má chodit vlastně vůbec na ty výslechy nebo k těm soudům, nebo jestli má doma sedět a držet kluka za ruku, protože neví, jak dlouho to ještě bude trvat to, kdy ho bude moct držet. Po několika měsících různých výslechů na policii, kdy jim jakýsi kpt. B [REDAKCE] neustále říkal, že to je vlastně formalita, že neví, kdo po nich jde, svědkovi najednou volali z vrátnice, že po baráku běhají nějakí plukovníci z Útvaru finanční kriminality a evidentně se je snažili rychle sehnat, protože údajně hrozilo nějaké promlčení něčeho z toho, z čeho je obviňovali. V průběhu trestního řízení byli v novinách a na internetu. Působilo to na všechny dle svědka asi podobně. Na žalobce o to víc, že měl dle svědka větší ambice i v politice, takže se s tím pořad nemohl smířit a pořad se snažil novinářům něco vysvětlovat. Když procházeli obžalobu, tak říkali, že je to neuvěřitelný, že po všem tom, co tam dodali, tak tam jsou naprosto zavádějící a nesmyslné informace. Důvěra v systém byla dle svědka naprosto narušená. Svědek ani žalobce nevěřili, že po revoluci se ještě něco takového může stát, že to skutečně vypadalo, jako nějaký státem řízený proces. Všechno bylo dle svědka jako naprogramované dopředu a at' řekli, co řekli, tak v tom systému se to sunulo dál. Takže už zbýval jenom ten soud, který měli jako poslední záchranu. Žalobce byl členem [REDAKCE] a dle svědka dělal předsedu oblastního sdružení v [REDAKCE] Žalobce na to dle svědka rezignoval a říkal, že se na všechny funkce ve straně vykašle, že to stejně nemá cenu. Až v průběhu soudních jednání viděli, že je soudce poslouchá a chce slyšet a přijít tomu na kloub. Během toho procesu postupně všichni začínali mít docela první jiskřičky naděje, že, když selhala policie, selhalo státní zastupitelství, tak alespoň to soudnictví, jako poslední instance je zachráněná, a to se tedy pak ukázalo, že to bylo do puntíku pravda. O odvolání bylo rozhodováno až po dvou letech. Byli nervózní. Svědek se se žalobcem bavili, kdo bude dělat jejich odvolání. Pak už věděli, jaký soudce to má nebo jaká paní soudkyně to má na starosti. Dle svědka žalobce přišel s tím, že to je soudkyně, která neuznává žádné osvobozující rozsudky. Veřejné zasedání na svědka působilo ze začátku hrozně špatně, ale pak když začala soudkyně mluvit, tak byli překvapení. Dle svědka vyzvala státní zástupkyni, že by se měla zabývat trestnou činností [REDAKCE] D [REDAKCE] a dvou slavných [REDAKCE] Říkala, že za celou svoji soudní kariéru ještě v životě neviděla takový ovlivňování nebo takové zásahy do trestního řízení, jako v jejich případě. Svědek věděl, že žalobce v [REDAKCE] působil dál, přičemž od roku 2014 jako [REDAKCE] Žalobce měl dle svědka obavy o to, že jeho syn byl zcela závislý na matce, která s ním byla furt po nějakých nemocnicích, dokonce i někde ve Spojených státech, takže měl permanentní strach o to, co bude s rodinou, když ho odsoudí a nedej bože zavrou.

5. Z výslechu svědka [REDAKCE] R [REDAKCE] B [REDAKCE] bylo soudem zjištěno, že se se žalobcem potkali v r. [REDAKCE] když spolu dělali kampaň do [REDAKCE] voleb. Ty volby tenkrát vyhráli. Svědek se stal [REDAKCE] a žalobce byl dokonce za [REDAKCE] [REDAKCE] To bylo v letech [REDAKCE] a jedním z bodů, které dělali, bylo to, že [REDAKCE] [REDAKCE] kdy svědek dostal funkci předsedy představenstva a [REDAKCE] F [REDAKCE] byl člen představenstva. Žalobce byl v té době dle svědka velmi pracovitý optimistický člověk, plný elánu. Coby představenstvo [REDAKCE] byli však stíháni za předražení [REDAKCE] Svědek si myslel, že na všechny to působilo velice depresivně a vzhledem k tomu, že žalobce měl v tomto období těžce nemocné dítě, tak to působilo na žalobce dle svědka 2x. Žalobce měl současně v tom neštěstí štěstí. Když odešel [REDAKCE] R [REDAKCE] z funkce ředitele, tak žalobce absolvoval konkurz na ředitele [REDAKCE] a byť se změnila politická garnitura, tak místo ředitele v roce [REDAKCE] získal. Jeho politická kariéra skončila. Tím, že byli vyšetřováni, tak dle stanov [REDAKCE] nemohli kandidovat v žádných volbách. Byli zproštěni obžaloby v plném rozsahu. Všichni samozřejmě byli rádi. Státní zástupce se odvolal ke krajskému soudu, který konstatoval to samé v plném rozsahu. Na všechny to působilo, že existuje spravedlnost, byť to bylo v hodině

dvanácté. Všichni byli rádi, že je to za nimi. Řízení skončilo velice optimisticky. Paní soudkyně svědka překvapila tím, jak to přesně popsala, jak celý ten proces vlastně probíhal, včetně toho, kdo tam vstupoval do těch kauz, kdo je ovlivňoval, jak je to možné, že je ovlivňovali, že to se neděje. Dokonce použila větu, že za celé dlouhé působení u soudu tohle nikdy nezažila. Žalobce se dle svědka změnil jako nebe a dudy. V průběhu trestního řízení byl svědek v kontaktu se žalobcem, ale nebylo to intenzivní, 2x, 3x do roka zašli na oběd. Kromě toho, když chodili k soudu a tam se vídali častěji. Svědek věděl, že žalobce je rozvedený, má dceru z prvního manželství. S pozdější manželkou měl dva kluky, z nichž mladší měl [redacted] a bojoval s ní „x“ let. Nositelem peněz byl pouze žalobce. S penězi na tom byl dle svědka ouzce, protože syn byl snad i v Americe na operaci apod., takže to všechno musel žalobce hradit. Jinak na tom byl žalobce s rodinou podobně jako svědek. Přes všechny problémy se jejich rodiny nerozpadly. Žalobce si za to cenil dle svědka i své manželky. Pokud svědek věděl, dnes pracuje žalobce jako ekonom na [redacted]

6. Z výslechu žalobce soud zjistil, že aktuálně pracuje jako [redacted]. V předmětnou dobu pracoval ve službách [redacted] tehdy zastřešující [redacted] nemocnic, které patřily [redacted]. Se vznikem [redacted] se žalobce stal [redacted] se zaměřením na oblast ekonomiky. Kauza začala v době, kdy bylo druhé představenstvo a žalobce už v představenstvu nebyl. Žalobce už pracoval v zaměstnaneckém poměru jako [redacted] náměstek podřízený řediteli. Vzniklá kauza se týkala nákupu [redacted] vybavení, kdy zdravotní pojišťovny vytýkaly podvybavenost. Jeden den, kdy jednalo představenstvo, tak s ředitelem čekali, protože byli zváni, tak se tam objevili tři příslušníci Policie ČR, přičemž nějaký podplukovník jim předal dopis o zahájení trestního stíhání. Už za ten první den se stalo to, že to viděly desítky lidí a dobrá pověst žalobce nebo pracovní kariéra byla nenapravitelným způsobem zasažena. Pro žalobce to byl rozhodně obrovský šok. Trpěl úzkostí, obavou o rodinu, o tři děti. Nejmladší syn byl v tu dobu dlouhodobě vážně nemocný. Nejstarší dcera měla velké obavy, jestli nepůjde žalobce do vězení, jestli bude moct jít na tu vysokou školu. Žalobce byl jediným přispěvatelem do rodinného rozpočtu. Manželka žalobce v momentě, kdy se zjistila nemoc syna, tak se ihned dohodla na ukončení pracovního poměru a 5 nebo 6 let zůstala se synem nejprve v nemocnicích, a pak v domácí péči. Když bylo první jednání na soudu, tak byla plná jednací místnost novinářů i z Prahy a když bylo odvolání, které potvrdilo zproštění v plném rozsahu, tak tam nebyl novinář žádný. V řízení docházelo k ovlivňování auditů. Do řízení zasahoval dle žalobce kromě senátorky Senátu Parlamentu ČR i nějaký [redacted] G [redacted] z Ministerstva [redacted] který napadl posudek. Zpracovatel posudku, společnost American Appraisal, sice písemně veškeré připomínky [redacted] G [redacted] vyvrátila, ale současně Policie ČR zpracovateli zadala dopracování a přepracování. Žalobce trpěl nespavostí, dělal chyby, např. špatným prodejem bytu. Báł se, že nebude mít dostatek prostředků na dlouhodobé soudní řízení. Žalobce zdůraznil, že manželka ho podpořila. V zaměstnání to žalobci znemožnilo další rozvoj. Vedle odborné činnosti chtěl žalobce pokračovat ve vedení [redacted] a případně i v republikovém rozměru s tím, že chtěl vstoupit i do nějaké vysokoškolské činnosti. Před sdělením obvinění dva semestry ještě i přednášel a zkoušel na vysoké škole, a to poté v důsledku vedeného řízení padlo. Chtl kandidovat v komunálních volbách buď na městě v místě bydliště, tehdy v [redacted] nebo pokračovat dál v krajském zastupitelstvu. Kolegy mu však bylo řečeno, že je lepší být zdrženlivý. Proto dál nekandidoval, což jej mrzí, protože i to ho celkem bavilo. Tehdy byl předsedou oblastního sdružení [redacted] a ještě krajským zastupitelem v pozici předsedy finančního výboru. Naštěstí nemusel teatrálně rezignovat, ale dohody byly takové, že se to tzv. nechá uplynout, přestože byl k rezignaci vyzván. Vliv médií vnímal žalobce negativně. Žalobce uvedl příklad, kdy přivezl syna na tenis, kde seděl starší zasloužilý trenér, četl Mladou frontu a dělal na to nějaké poznámky do svého okolí. Na podzim [redacted] byl odvolán ředitel [redacted] R [redacted] a žalobce byl pověřen jejím řízením. Na základě výběrového řízení se stal posléze ředitelem a v této pozici působil do roku [redacted] kdy byl po dalších krajských volbách odvolán.

7. Z monitoringu médií soud zjistil, že dne 3.7.2013 vyšel na aktualne.cz článek [REDACTED]. V něm se uvádí, že protikorupční policie obvinila několik osob v kauze nákupu [REDACTED] přístrojů společnosti [REDACTED]. Týž den na idnes.cz vyšel článek [REDACTED]. Je v něm uvedeno, že byli obviněni čtyři bývalí členové představenstva [REDACTED] která spravuje pět největších nemocnic v [REDACTED]. Stíhá je za porušování povinnosti při správě cizího majetku a pletichu při veřejné soutěži a veřejné dražbě. Jména policie nesdělila. V článku je však uvedeno, že v představenstvu seděli současný ředitel [REDACTED] E [REDACTED] R [REDACTED] nynější [REDACTED] náměstek ředitele P [REDACTED] F [REDACTED] T [REDACTED] I [REDACTED] R [REDACTED] B [REDACTED] a M [REDACTED] R [REDACTED]. Na ČT1 dne 3.7.2013 byla odvysílána reportáž s názvem [REDACTED]. Je v ní zmíněno i obvinění bývalých členů představenstva [REDACTED] s tím, že nikomu z bývalých 5 členů se do vysvětlování nechtělo. Český rozhlas sever dne 3.7.2013 uvedl, že policie obvinila 4 bývalé členy představenstva [REDACTED] přičemž mezi obviněnými měli být R [REDACTED] B [REDACTED] a P [REDACTED] F [REDACTED] kteří tuto skutečnost nepopřeli, ale nechtěli ji komentovat. Na ČT1 byla dne 3.7.2013 odvysílána reportáž s titulkem [REDACTED]. Tito měli nakoupit předražené [REDACTED] přístroje a platit příliš externím spolupracovníkům zpracovávajícím evropské projekty. Jména obviněných policie odmítla sdělit, je jich pět. Přesně tolik mělo tehdy představenstvo členů. Dne 3.7.2013 zveřejnila ČTK informaci s titulkem [REDACTED]. Zpráva uvádí, že se mělo jednat o veřejnou zakázku na nákup [REDACTED] techniky z roku 2008 s tím, že současné vedení obvinění odmítá. Údajně měli způsobit škodu za 82 milionů a o dalších 38 milionů měla společnost přijít v souvislosti s výběrovými řízeními na expertní poradce při přípravě dotačních žádostí. Zpráva obsahuje též jmenový výčet tehdejších členů představenstva, a to včetně žalobce. Dne 4.7.2013 ČT24 informovala o obvinění čtyř lidí kvůli nákupům přístrojů do [REDACTED] s tím, že se jedná o bývalé členy představenstva. Mělo se jednat o zakázku za téměř půl miliardy předraženou až dvojnásobně. Ve zprávě jsou zmíněna i jména členů představenstva, včetně jména žalobce. V zásadě totožné skutečnosti vyplývají z kopií novinových článků z neúdaného data i periodika s názvem [REDACTED]. Ve dvou posledně jmenovaných je uvedeno jméno žalobce jako bývalého člena představenstva. Reportáž nazvanou [REDACTED] odvysílala dne 3.7.2013 též televize Prima. Je v ní uvedeno, že policie obvinila 4 bývalé členy vedení firmy kvůli zakázce na nákup [REDACTED] přístrojů z evropských dotací, která byla předražená až o 100%. Bylo zde uvedeno i jméno žalobce jako bývalého člena představenstva.
8. Z článku Českého metropolu nazvaného [REDACTED] odvysílané v pondělí [REDACTED] v pořadu Reportéři ČT, se [REDACTED] ohradila proti tomu, že by uskutečňovala předražené zakázky, reportáž považuje za tendenční, vycházející pouze z dojmů, domněnek a nezávazných tvrzení.
9. V reportáži Události v regionech – Praha ze dne 8.1.2013 je zmíněna [REDACTED] která je pod palbou kritiky kvůli zakázkám. Vyjadřovala se zde senátorka A [REDACTED] D [REDACTED] a J [REDACTED] V [REDACTED] mluvčí [REDACTED]. O trestním stíhání se v ní však nehovoří.
10. Článek idnes.cz ze dne 29.1.2015 nazvaný [REDACTED] je souhrnně uvedeno, že [REDACTED] bylo prověřeno v rámci auditu ministerstva [REDACTED]. Je zde pouze krátká poznámka o [REDACTED] která má kvůli nákupu drahých přístrojů pošramocenou pověst, ovšem je zde zmíněna celá řada dalších [REDACTED] napříč celou republikou a zmínění [REDACTED] je jen okrajové. O trestním stíhání se zde nehovoří.
11. Z přípisu označeného Uplatnění nároku na náhradu škody ve vztahu k poskytnutí zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup – náhrada nemajetkové újmy ze dne

29.5.2020 je patrné, že se žalobce obrátil na žalovanou mimo jiné s požadavkem na náhradu nemajetkové újmy za trestní stíhání ve výši 30 000 000,- Kč.

12. Ze stanoviska žalované ze dne 19.2.2021 soud zjistil, že žalovaná konstatovala, že v naříkaném řízení došlo v přípravném řízení k vydání nezákonného rozhodnutí, kterým jsou usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23.5.2013 a 21.6.2013. Za vydání těchto rozhodnutí se žalovaná omluvila. Konstatování a omluvu považovala žalovaná za dostatečnou, neboť konkrétní následky újmy nebyly prokázány, když žalobce se pouze obecně vyjadřoval ve smyslu vzniku nemajetkové újmy a zásahu do jeho osobního života. Ohledně zájmu sdělovacích prostředků žalovaná dospěla k tomu, že žalobce ničeho neuvádí, žádná konkrétní tvrzení o medializaci věci nepředložil, navíc vychází-li medializace z veřejného projednání věci soudem, nelze takovou medializaci bez dalšího přikládat státu k tíži.
13. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k následujícímu skutkovému závěru. Proti žalobci a jeho bývalým spolupracovníkům bylo vedeno trestní stíhání na základě usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23.5.2013 a 21.6.2013 pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle ust. § 255 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle ust. § 255 odst. 1, 3 trestního zákona a trestného činu pletichy při veřejné soutěži a dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákona. Dne 27.2.2014 byla podána obžaloba pro uvedené trestné činy. Žalobce byl rozsudkem ze dne 2.3.2017 obžaloby zproštěn, což bylo potvrzeno unesením odvolacího soudu 2.12.2019. V průběhu prověřování a vyšetřování do trestního řízení zasahovaly třetí osoby, konkrétně senátorka Parlamentu ČR a náměstek ministra [REDAKCE] a to ve vztahu ke znaleckému ústavu, který pro policejní orgán zpracovával znalecký posudek. Probíhala zde i komunikace znaleckého ústavu s policejním orgánem ohledně obsahu a závěrů znaleckého posudku. Tyto skutečnosti kritizoval i odvolací soud. Žalobce v době zahájení trestního stíhání pracoval v pozici ekonomického náměstka v [REDAKCE]. Po odvolání ředitele [REDAKCE] R [REDAKCE] byl žalobce na podzim [REDAKCE] pověřen jejím řízením. Na základě výběrového řízení se žalobce stal v roce [REDAKCE] ředitelem [REDAKCE] a v této pozici působil až do roku [REDAKCE] kdy byl po dalších krajských volbách odvolán. Žalobce byl před zahájením trestního stíhání aktivně činný v politice. Byl předsedou oblastního sdružení [REDAKCE] a za tuto stranu byl zvolen do zastupitelstva [REDAKCE]. Po zahájení trestního stíhání již v žádných volbách nekandidoval. Před sdělením obvinění přednášel a zkoušel na vysoké škole a tuto činnost zamýšlel vykonávat i nadále, nicméně vysoká škola, se kterou dříve spolupracoval, již neměla o pokračování spolupráce se žalobcem zájem. Nejmladší syn žalobce se v době zahájení trestního stíhání a v jeho průběhu léčil s vážnou nemocí, přičemž manželka žalobce ukončila pracovní poměr, aby se o syna mohla starat a absolvovat s ním léčbu. Manželka žalobce a jeho dva synové byli v tuto dobu zcela finančně závislí na žalobci. O zahájení trestního stíhání, i se jménem žalobce jako možným obviněným, referovala dne 3.7.2013 celá řada médií na regionální i celostátní úrovni. Žalobce po skončení trestního stíhání uplatnil svůj nárok na náhradu újmy u žalované, která v zákonem stanovené lhůtě o jeho nároku nerozhodla, učinila tak až po podání žaloby, když konstatovala, že v trestním řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a žalobci se omluvila.
14. Podle § 1 zákona č. 82/1998 Sb., odpovídá stát za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
15. Podle § 3 zákona č. 82/1998 Sb., odpovídá stát za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, c) orgány územních samosprávných celků.
16. Podle § 5 zákona č. 82/1998 Sb., odpovídá stát za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

17. Podle § 14 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6. Podle odst. 3 uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
18. Podle § 15 zákona č. 82/1998 Sb., odst. 1, přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do 6-ti měsíců od uplatnění nároku. Podle odst. 2 domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do 6 měsíců ode dne uplatnění nároku nebyl jeho nárok plně uspokojen.
19. Podle § 31a zákona č. 82/1998 Sb., odst. 1, bez ohledu na to, zda bylo nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
20. Na základě provedeného dokazování soud zjišťoval, zda jsou kumulativně splněny 3 základní podmínky pro náhradu nemajetkové újmy ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., kterou žalobce žalobou požadoval, a to existence odpovědnostního titulu, v tomto případě tvrzených nezákonných rozhodnutí - usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23.5.2013 a 21.6.2013, příčinná souvislost a vznik nemajetkové újmy. Z nesporných tvrzení účastníků vyplynulo, že žalobce své nároky u žalované uplatnil dne 29.5.2020, kdy se domáhal zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 30 000 000,- Kč, přičemž žalovaná konstatovala, že v naříkaném řízení došlo v přípravném řízení k vydání nezákonných rozhodnutí, kterými jsou usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23.5.2013 a 21.6.2013. Za vydání těchto rozhodnutí se žalovaná omluvila.
21. Nespornou skutečností mezi účastníky byla tedy existence nezákonných rozhodnutí, na základě kterých bylo posléze vedeno trestní řízení Okresním soudem v Ústí nad Labem pod sp.zn. [REDAKCE] a to usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23.5.2013 a 21.6.2013. Ve vztahu ke splnění podmínky existence nezákonného rozhodnutí se soud I. stupně s uvedeným nesporným tvrzením zcela ztotožňuje, kdy za nezákonná rozhodnutí je ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. nezbytné označit usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23.5.2013 a 21.6.2013, a to s ohledem na následné zproštění žalobce obžaloby.
22. Za dané situace soud dále posuzoval, zda žalobci vznikla v příčinné souvislosti s příslušnými nezákonnými rozhodnutími žalobcem tvrzená nemajetková újma.
23. Provedenými důkazy, zejména výslechy svědků [REDAKCE] R [REDAKCE] a [REDAKCE] B [REDAKCE] i samotného žalobce bylo v řízení prokázáno, že předmětným trestním řízením, které navazovalo na vydaná nezákonná rozhodnutí, došlo nepochybně k zásahu do osobní sféry žalobce. Přestože byl žalobce přesvědčen, že postupoval s kolegy dle platných předpisů, orgány činné v trestním řízení pokračovaly ve vyšetřování, a to bez ohledu na závěry prvotního znaleckého posudku zpracovaného společností [REDAKCE] které hovořily ve prospěch žalobce a dalších spoluobviněných, a navíc za současného ovlivňování ze strany třetích osob. Žalobce tak spolu s ostatními nabývali postupně dojmu, že je zde zájem blíže neurčených vlivných osob, aby byli odsouzeni, a to bez ohledu na skutečnost, zda se trestné činnosti dopustili či nikoliv. Žalobce tak v důsledku tohoto postupu ztratil víru v nestrannost orgánů činných v trestním řízení, a to Policie ČR a státního zastupitelství. Soud I. stupně současně považuje za věrohodné i tvrzení žalobce, že po dobu trestního stíhání žalobce žil ve stresu, trpěl nespavostí a úzkostí z nejistého výsledku trestního řízení, neboť totožné projevy se u dosud bezúhonných poškozených ve většině případů vyskytují.

24. Dle provedeného dokazování došlo rovněž k významnému zásahu do rodinné sféry žalobce. Jak potvrdili svědci [REDAKCE] R [REDAKCE] a [REDAKCE] B [REDAKCE] žalobcův nejmladší syn v době zahájení trestního stíhání vážně onemocněl, přičemž manželka žalobce ukončila svůj pracovní poměr, aby mohla o těžce nemocného syna pečovat a absolvovat s ním mimo jiné nákladnou léčbu ve Spojených státech amerických. Žalobce měl obavy o život svého syna a současně o budoucnost své rodiny, která na něm a jeho příjmu byla zcela finančně závislá. Žalobce se bál o osud rodiny zejména pro případ svého odsouzení k mnohaletému nepodmíněnému výkonu trestu odnětí svobody.
25. Provedenými důkazy byl částečně prokázán i žalobcem tvrzený zásah do pracovní respektive politické sféry žalobce. Žalobce byl před zahájením trestního stíhání aktivně politicky činný. Byl předsedou oblastního sdružení [REDAKCE] a za tuto stranu byl zvolen do zastupitelstva [REDAKCE]. V důsledku negativního vnímání trestního stíhání žalobce spolustraníky sice nerezignoval na své politické funkce, ale v dalších volebních obdobích již nekandidoval, a to přesto, že jej tato činnost bavila a chtěl své aktivity v této oblasti rozvíjet. Nalézací soud je obdobně přesvědčen, že nemohl v důsledku vedeného trestního stíhání pokračovat v pedagogické činnosti na vysoké škole, a to pro ztrátu zájmu ze strany vysoké školy. Oproti tomu soud I. stupně shledal, že v řízení nebylo prokázáno, že by došlo k významným zásahům do výkonu povolání ekonoma. Žalobce již před zahájením trestního stíhání vykonával pozici [REDAKCE] náměstka v [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž po zahájení trestního stíhání byl nejprve po odvolání [REDAKCE] R [REDAKCE] z funkce ředitele pověřen jejím řízením a posléze byl v rámci výběrového řízení dokonce vybrán do pozice ředitele [REDAKCE]. Tuto pozici vykonával až do roku [REDAKCE] kdy byl odvolán na základě výsledků krajských voleb. Žalobce tedy po zahájení trestního stíhání vykonával nepochybně významnější pozici než před zahájením trestního stíhání.
26. Ve vztahu k medializaci informací o trestním stíhání žalobce považuje soud I. stupně za nezbytné uvést, že v řízení nebyl ze strany žalobce prokázán ve smyslu konstantní judikatury (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo 2235/2017, 30 Cdo 4280/2011) exces orgánů činných v trestním řízení v situaci, kdy v řízení nebylo zejména prokázáno porušení ust. § 8a trestního řádu. Z provedeného dokazování vyplývá, že regionální i celostátní média informovala zejména o zahájení trestního stíhání, i se jménem žalobce jako možným obviněným, a to dne 3.7.2013. Články či reportáže pozdějšího data se netýkaly ani tak trestního stíhání samotného, jako spíše [REDAKCE] v nich nebyl žalobce výslovně jmenován. S ohledem na uvedené není tudíž stát odpovědný za žalobcem tvrzenou újmu, která měla žalobci vzniknout medializací jeho kauzy. Pokud byl žalobce dotčen na svých právech zveřejněním nepravdivých informací, měl uplatnit své případné nároky vůči subjektům, které takové informace zveřejnily.
27. Zásah do osobní, rodinné a pracovní sféry žalobce v důsledku řízení, které bylo vedeno na základě nezákonných rozhodnutí, trval 6 let a 6 měsíců (od 23.5.2013 do 2.12.2019). Žalobce uplatnil své nároky dne 29.5.2020, přičemž žalovaná se k nárokům žalobce vyjádřila ve stanovisku ze dne 19.2.2021 tak, že konstatovala, že v naříkaném řízení došlo v přípravném řízení k vydání nezákonných rozhodnutí, kterými jsou usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23.5.2013 a 21.6.2013 a za vydání těchto rozhodnutí se žalovaná omluvila. Na základě uvedeného nalézací soud posuzoval, zda je žalovanou poskytnuté zadostiučinění dostačujícím zadostiučiněním vzniklé nemajetkové újmy, přičemž dospěl k závěru, že nikoliv. Zdejší soud je přesvědčen, že za předmětný zásah do osobní, rodinné a pracovní sféry žalobce trvající 6 let a 6 měsíců, kdy žalobce byl ohrožen trestem odnětí svobody na 2 až 8 let náleží žalobci peněžité zadostiučinění.
28. Při určení výše peněžitého zadostiučinění se soud zabýval i případy odškodnění srovnatelnými s věcí žalobce. Nalézací soud v tomto směru provedl srovnání s rozhodnutími Obvodního soudu pro Prahu 2 resp. Městského soudu v Praze ve věcech sp. zn. [REDAKCE]

29. Ve věci vedené pod sp.zn. [REDAKCE] byl poškozený stíhán 7 let pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě. Došlo k zásahu do jeho dobrého jména, důstojnosti, vážnosti a cti. O trestním stíhání se v negativních souvislostech vědělo. Jméno žalobce bylo v souvislosti s trestním stíháním zmiňováno. Poškozený musel nejbližšímu okolí vysvětlovat okolnosti trestního stíhání. Zásahy do dobrého jména, důstojnosti, vážnosti a cti byly způsobeny i medializací kauzy, v rámci které byl poškozený zmiňován celým jménem. Zásahy do sféry rodinné, zdravotní, sociální soud nezjistil. Za přiměřené zadostiučinění soud shledal částku 50 000,- Kč. Shodnými rysy s případem žalobce je jednak obdobná trestná činnost, pro kterou byl stíhán i žalobce, délka řízení nebyla v obou případech zohledňována, když tato byla předmětem samostatných řízení, v obou případech byla kauza medializovaná i s uvedením jména. Rozdíl je v pocitu beznaděje žalobce vlivem způsobu vedení přípravného řízení a zásahů třetích osob, které újmu žalobce proti srovnávanému případu zvyšují a rovněž tak i zásahy do rodinného a politického života žalobce.
30. Ve věci vedené pod sp.zn. [REDAKCE] byl poškozený stíhán 1 rok a 8 měsíců pro trestný čin krácení daně poplatků a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Byl ohrožen trestem odnětí svobody až na 10 let. Došlo k částečné změně chování poškozeného, k zásahu do jeho rodinného života (do vztahu k manželce i nezletilému synovi), poškozený trpěl depresemi, nadále užívá antidepresiva. Poškozený byl vyššího věku, uzavřel se do sebe, měl záchvaty vzteku, byl nekomunikativní, přestal navštěvovat přátele. Přiznané zadostiučinění bylo poskytnuto v částce 34 000,- Kč. Shodnými prvky s případem žalobce je jednak hrozba vysokým trestem odnětí svobody, zásahy do rodinného života (byť typově odlišné). Rozdíl je pak v délce trestního stíhání, v pocitu beznaděje žalobce z vedeného přípravného řízení, v medializaci kauzy žalobce a v prokázaném zásahu do politického života žalobce.
31. Ve věci vedené pod sp.zn. [REDAKCE] trestní řízení trvalo 2 roky a 8 měsíců, poškozený byl stíhán pro přečin zkreslování údajů o hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea třetí, odst. 2 alinea první trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Byl ohrožen trestem odnětí svobody až na 2 roky či zákazem činnosti. Poškozený měl po dobu téměř 8 měsíců záznam v trestním rejstříku jako pravomocně odsouzený, což mělo dopad do jeho pracovní sféry, zanikla mu funkce člena statutárního orgánu, zásahy do rodinných či přátelských vztahů tvrzeny nebyly, poškozený trpěl nespavostí, o odsouzení poškozeného se vědělo v rodině i mezi přáteli. Přiznané zadostiučinění činilo celkem 70 000,- Kč. Shodnými rysy s případem žalobce jsou jednak majetková trestná činnost, ovšem s hrozbou nižšího trestu a vedená kratší dobu, povědomí rodiny a okolí o trestním stíhání a významné zásahy do pracovní sféry. Rozdílem je pak odsouzení poškozeného ve srovnávaném případě, zápis v rejstříku trestů poškozeného a pocit beznaděje žalobce z vedeného přípravného řízení, medializace kauzy žalobce a prokázaný zásah do politického života žalobce.
32. Ve věci vedené Městským soudem v Praze pod sp.zn. [REDAKCE] byl poškozený trestně stíhán pro trestný čin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 148 odst. 1, 3, trestního zákona, byl ohrožen trestem odnětí svobody na 1 rok až 8 let, řízení trvalo 2 roky a 4 měsíce, poškozený byl pravomocně odsouzen, musel ukončit dosavadní zaměstnání, ztratil důvěru klientů, hádal se s manželkou, byl ve stresu, nebyl schopen nic řešit, nesoustředil se na rodinu ani na své tři děti. Trpěl neurózou, bolestí žaludku, nechutenstvím. Byla poškozena jeho dobrá pověst, čest a obchodní jméno, podnikal prostřednictvím třetích osob, aby jeho jméno nikde nefigurovalo. Před zproštěním obžaloby byl pravomocně odsouzen k podmíněnému trestu. Výše zadostiučinění poskytnutého soudem činila 81 665,- Kč. Shodnými rysy s případem žalobce je jednak výše trestní sazby, jednak zásahy do rodinného a pracovního života, nicméně ve srovnávaném případě došlo nejprve k pravomocnému odsouzení poškozeného, poškozený ztratil důvěru klientů a musel ukončit zaměstnání, dále podnikal prostřednictvím třetích osob.
33. Ve věci vedené pod sp.zn. [REDAKCE] byl poškozený trestně stíhán pro trestný čin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 125 odst. 2, 3 trestního zákona ve spojení

s trestným činem podvodu dle § 209 odst. 1, 4 trestního zákoníku. Byl ohrožen trestem odnětí svobody na 5 až 12 let, trestní stíhání trvalo 1 255 dnů. Poškozený žil ve stresu, zhubl, přestal být aktivní, ztratil sílu být hnacím motorem pracovních aktivit, trpěl nespavostí. Řízení bylo medializováno i s fotografií poškozeného, bylo uvedeno, že byl manažerem několika firem. Celkem bylo poskytnuto zadostiučinění ve výši 100 000,- Kč. Shodnými rysy s případem žalobce jsou stres, nespavost i manažerská funkce. Rozdílem pak zejména výše hrozícího trestu a masivnější medializace v případě poškozeného.

34. Ve věci vedené pod sp.zn. [REDAKCE] byl poškozený trestně stíhán pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 148 odst. 1, 2, 3 a 4 trestního zákona. Byl ohrožen trestem odnětí svobody na 5 až 12 let, trestní stíhání trvalo 6 let a 8 měsíců. Poškozený žil ve stresu, byl nervózní a trpěl nespavostí. Od poškozeného a jeho rodiny se odvrátili sousedé, nekomunikují s nimi, poškozeného považují za kriminálního. U poškozeného byla provedena domovní prohlídka, byl odposloucháván, byl na 24 hodin zadržen. Řízení bylo medializováno v regionálním i celostátním deníku. Celkem bylo poskytnuto zadostiučinění ve výši 60 000,- Kč. Shodnými rysy s případem žalobce je jednak délka trestního stíhání, jednak medializace. Rozdílem pak zejména výše trestu, provedení domovní prohlídky, zadržení poškozeného. U žalobce došlo k významným zásahům do jeho rodinného a pracovního života.
35. Ve vztahu k žalobcem uvedeným případům ke srovnání považuje nalézací soud primárně uvést, že přirovnání případu žalobce k procesu, který byl veden proti Miladě Horákové, považuje vzhledem ke všem souvislostem obou řízení za krajně nevhodné.
36. Další žalobcem označené případy [REDAKCE] G [REDAKCE] a [REDAKCE] V [REDAKCE] o kterých rozhodoval zdejší soud, nepovažuje nalézací soud za vhodné ke srovnání s případem žalobce, a to z následujících důvodů. [REDAKCE] G [REDAKCE] bylo poskytnuto zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu vzniklou trestním stíháním v celkové výši 1 000 000,- Kč, kdy sama žalovaná poskytla částku 480 000,- Kč a částku 520 000,- Kč přiznal jmenovanému odvolací soud. Poškozený byl stíhán za spáchání zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákona. Trestní stíhání poškozeného trvalo 6 let a 9 měsíců. V případě poškozeného došlo k rozsáhlým zásahům do osobní integrity ve sféře zdravotní, profesní, včetně pozastavení výkonu advokacie na cca 14 měsíců, a do sféry rodinné a společenské. Byla prokázána rovněž masivní medializace trestního stíhání poškozeného, při níž došlo k excesům orgánů činných v trestním řízení, které měly pro poškozeného závažné následky. Právě z důvodu excesivní medializace bylo odvolacím soudem přiznáno vyšší zadostiučinění než, které bylo poskytnuto žalovanou. Samotná medializace byla rovněž nepochybně rozsáhlejší než v případě žalobce a i zásahy do jednotlivých sfér poškozeného byly závažnější než v případě žalobce. Poškozené [REDAKCE] V [REDAKCE] bylo dosud nepravomocně přiznáno za vzniklou nemajetkovou újmu zadostiučinění ve výši 150 000,- Kč v situaci, kdy sama žalovaná jmenované plnila částku 450 000,- Kč. Poškozená byla stíhána pro zneužití pravomoci veřejného činitele podle ustanovení § 329 odst. 1 písm. a) a odst. 3 písm. b) tr. zákoníku s hrozícím trestem odnětí svobody 6-12 let. Poškozená byla v průběhu trestního řízení nepravomocně odsouzena k trestu odnětí svobody ve výši osmi let a šesti měsíců. Trestní stíhání poškozené trvalo 6 let a 8 měsíců a bylo opět masivně medializováno. Následky v osobnostní sféře poškozené způsobené trestním stíháním byly vážnějšího rázu než v případě žalobce. V případech obou shora zmíněných poškozených byli tito stíháni za odlišnou trestnou činnost než žalobce, a to v souvislosti s výkonem významných funkcí ve státním aparátu, v důsledku čehož se jednalo o osobnosti, které byly známé široké veřejnosti.
37. S přihlédnutím k případům odškodnění srovnatelnými s věcí žalobce a zásahům do osobnostních sfér žalobce soud dospěl k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nezákonné trestní stíhání je částka ve výši 80 000,- Kč, která odpovídá prokázaným zásahům do osobní, rodinné a pracovní sféry žalobce a nijak nevybočuje z přiznávaného odškodnění v obdobných případech a výrokem I. tuto částku včetně příslušenství přiznal. Ve zbytku soud I. stupně žalobu výrokem II. zamítl.

- Lhůta k plnění byla žalované stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř. v délce 15 dnů s ohledem na specifika plnění ze státního rozpočtu.
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem III. dle § 142 odst. 1 o.s.ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobce má tedy nárok na plnou náhradu vzniklých nákladů ve výši 32 893,- Kč. Náhradu nákladů řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, odměna advokáta ve výši dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., za 6 úkonů právní služby (spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, podání žaloby, vyjádření na výzvu soudu ze dne 14.7.2021, účasti na jednáních konaných ve dnech 14.6.2021, 1.11.2021 a 24.1.2022) ve výši 3 100,- Kč za úkon (z tarifní hodnoty 50 000,- Kč podle § 9 odst. 4 písm. a/ vyhlášky) a 6x paušální náhrada hotových výdajů advokáta á 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky. Dále byla přiznána náhrada za promeškaný čas a cestovné k jednání soudu a zpět realizované ve dnech 14.6.2021, 24.1.2022 v plné výši a dne 1.11.2021 ve výši poloviční, neboť týž den se zástupce u zdejšího soudu účastnil jednání ve věci [REDAKCE]. Za promeškaný čas náleží zástupci částka 1 500,- Kč, a to za 15 půlhodin v částce 100,- Kč za půlhodinu dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 vyhlášky (2,5 x 6 půlhodin připadající na každé jednání), a v náhradě cestovních výdajů za 2,5 cesty k soudu zpět dle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky, ve výši 3 631,- Kč (při vzdálenosti z Chomutova do Prahy a zpět 192 km, průměrné spotřebě 9,1 litrů benzínu na 100 km, ceně benzínu dle vyhl. 589/2020 Sb., 27,80 Kč za litr a sazbě náhrad 4,40 Kč za km, ceně benzínu dle vyhl. č. 375/2021 Sb., 33,80 Kč za litr, ceně benzínu dle vyhl. č. 511/2021 Sb., 37,10 Kč za litr a sazbě náhrad 4,70 Kč za km), to vše (kromě soudního poplatku) spolu s 21% DPH.
39. Účelně vynaloženými neshledal soud I. stupně veškeré náklady související s účastí právního zástupce žalobce na jednání konaném dne 13.9.2021, neboť právní zástupce žalobce nezajistil účast svědků [REDAKCE] R [REDAKCE] a [REDAKCE] B [REDAKCE] na předmětném jednání, přestože byl jejich výslech navržen v podání žalobce ze dne 14.7.2021 bez uvedení adres, na kterých by je soud mohl předvolat, a bez žádosti o jejich předvolání soudem. Z tohoto důvodu bylo při neúčasti žalobce a nemožnosti jeho výslechu nezbytné jednání za účelem výslechu jmenovaných po provedení dokazování toliko dvěma rodnými listy dětí žalobce odročit na nový termín. Stanovisko právního zástupce žalobce, který ve věci uvedl, že svědky nezajistil, neboť měl za to, že by je měl předvolat soud, a to na adresách uvedených v trestním spisu, nepovažuje soud za relevantní, neboť, jak již bylo zmíněno dříve, žalobce o takový postup soud ve svém podání ze dne 14.7.2021 nežádal a nebylo to možné dovodit ani z žádných jiných skutečností. Standardním postupem je pro tyto účely uvedení adres svědků případně odkaz na zdroj, ze kterého je možné adresu zjistit.
40. Lhůta k plnění byla žalované stanovena dle § 160 odst. 1 o.s.ř., v délce 15 dnů s ohledem na specifika plnění ze státního rozpočtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Praha 24. ledna 2022

JUDr. Luděk Pilný
soudce